

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 listopada 2014 roku - nr (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że J. W., jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą u płatnika składek (...) - nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia

1 kwietnia 2014 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnik składek za okres od kwietnia do czerwca 2014 roku złożył za J. W. imienne raporty miesięczne o należnych składkach i wypłaconych świadczeniach ZUS RCA, w których została wskazana podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 9.365,00 zł oraz za miesiąc lipiec 2014 roku w wysokości 8.458,71 zł, a w dniu 11 sierpnia 2014 roku płatnik wystąpił z wnioskiem o wypłatę dla wnioskodawczynie zasiłku chorobowego za okres od 29 lipca 2014 roku do 26 sierpnia 2014 roku w związku z niezdolnością do pracy w okresie ciąży. Po przeprowadzonej kontroli ZUS uznał, że nie ma żadnego potwierdzenia faktycznego wykonywania przez wnioskodawczynię współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Nie zostały jej udzielone pełnomocnictwa, nie składała podpisów pod dokumentami, nie sporządziła też żadnych projektów (działalność gospodarcza obejmowała budowę domów jednorodzinnych). Tym bardziej niezrozumiałe jest zdaniem ZUS ustalenie dla wnioskodawczynie wynagrodzenia, które kilkakrotnie przewyższa średnie wynagrodzenie zatrudnianych przez płatnika pracowników z szerokim zakresem obowiązków. ZUS podniósł również, że wnioskodawczynie podlegała wcześniej ubezpieczeniu społecznemu rolników, z tytułu, którego świadczenia w związku z ciążą byłyby ustalane od dużo niższej podstawy. W ocenie ZUS zgłoszenie J. W. do ubezpieczeń jako osoby współpracującej przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej jest zatem niewiarygodne. Płatnik musiał mieć bowiem świadomość, że wnioskodawczynie przez długi okres nie będzie miała możliwości wykonywania współpracy. Celem płatnika było zatem jedynie stworzenie możliwie najkorzystniejszych warunków w celu uzyskania jak najwyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z ciążą i macierzyństwem. Faktyczna współpraca od dnia 1 kwietnia 2014 roku w ocenie ZUS nie nastąpiła.

/decyzja - k. 15 - 17 akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji w dniu 15 grudnia 2014 roku złożył pełnomocnik wnioskodawczynie i płatnika składek, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że wnioskodawczynie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym - emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w spornym okresie. Pełnomocnik wniósł również o zasądzenie na rzecz wnioskodawczynie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Podniósł, że ZUS dokonał błędnych ustaleń faktycznych. Tymczasem wnioskodawczynie rzeczywiście była osobą współpracującą z płatnikiem przy pozarolniczej działalności gospodarczej, do czego miała odpowiednie kwalifikacje.

/odwołanie - k. 2 - 7, koperta - k.9/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 stycznia 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 10 - 11 verte/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik wnioskodawców poparł odwołanie.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 28 września 2016 roku - 00:02:24 - 00:05:23 - k. 167;
e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:02:16 - 00:03:00; 00:30:55 - 00:40:13 - k. 182/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. urodziła się w dniu (...). Ukończyła (...) Szkołę (...) w Ł. w zawodzie ogrodnika.

/okoliczności bezsporne, a nadto: świadectwo - k. 4 akt ZUS/

J. i B. W. są małżeństwem od 2002 roku.

/okoliczności bezsporne, a nadto: zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:04:35 - 00:12:59 - płyta - k. 182 w zw. z e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:03:37 - 00:09:31 - płyta - k. 44/

B. W. od dnia 1 lipca 2006 roku prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) B.. Działalność obejmowała roboty budowlane związane ze wznoszeniem domów jednorodzinnych.

/okoliczności bezsporne, a nadto: zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:04:35 - 00:12:59 - płyta - k. 182 w zw. z e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:03:37 - 00:09:31 - płyta - k. 44, wydruk z (...) k. 52/

Wnioskodawca B. W. od 2013 roku zatrudniał pierwszych pracowników budowlanych. Obecnie zatrudnia 7 pracowników. Pracownicy są zatrudniani na pełen etat.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:04:35 - 00:12:59 - płyta - k. 182 w zw. z e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:03:37 - 00:09:31 - płyta - k. 44; zestawienie - k. 140/

Wnioskodawczyni od 2006 roku nie pracowała. Zajmowała się domem i 2 dzieci w wieku 2 i 5 lat.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:04:35 - 00:12:59 - płyta - k. 182 w zw. z e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:09:31 - 00:24:41- płyta - k. 44; akty urodzenia - k. 62/

Od 1 kwietnia 2014 roku została zgłoszona jako osoba współpracująca przez płatnika składek B. W.. W zgłoszeniu płatnik wskazał najwyższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 9.365,00 zł za okres od kwietnia do czerwca 2014 roku, a za miesiąc lipiec 2014 roku w wysokości 8.458,71 zł, co w jego przekonaniu uzasadniała duża liczba obowiązków, jakie wnioskodawczyni miała zajmując się domem i dziećmi.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:04:35 - 00:12:59 - płyta - k. 182 w zw. z e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:09:31 - 00:24:41- płyta - k. 44/

Do dnia 1 kwietnia 2014 roku wnioskodawczyni była zgłoszona do ubezpieczenia społecznego rolników.

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca był ubezpieczony od najniższej podstawy wymiaru składek.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:17:51 - 00:29:56 - płyta - k. 182/

J. C. jest z wykształcenia technikiem budownictwa. W dniu 1 lipca 2014 roku został zatrudniony przez B. W. na stanowisku koordynatora budowy

- brygadzysty z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1.680,00 zł.

/dyplom - k. 817 akt ZUS; umowa o pracę - k. 185 akt ZUS; zeznania wnioskodawcy

- e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:04:35 - 00:12:59 - płyta - k. 182

w zw. z e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:09:31 - 00:24:41- płyta - k. 44; zeznania świadka J. C. e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:41:06

- 00:52:31- płyta - k. 44/

Do obowiązków J. C. należało: koordynacja prac pozostałych pracowników, prace biurowe, rozmowy z klientami. Biuro znajduje się w W., w miejscu zamieszkania wnioskodawców. W chwili rozpoczęcia pracy przez J. C. zatrudnionych było jeszcze 5 pracowników budowlanych. Wykonywane były kolejne inwestycje. Między innymi osiedle domków jednorodzinnych oraz dom dla indywidualnego klienta w S..

/zeznania świadka J. C. e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:41:06 - 00:52:31- płyta - k. 44/

W dniu 23 stycznia 2014 roku podpisana została umowa z inwestorami - I. i M. P.. Inwestycja została ukończona w dniu 11 lipca 2014 roku.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:04:35 - 00:12:59 - płyta - k. 182 w zw. z e-protokół z dnia 28 września 2015 roku - 00:32:45 - 00:38:30 - płyta - k. 44; zestawienie - k. 106, umowa - k. 113 - 128/

Na wystawianych przez płatnika fakturach w okresie od lutego 2013 do 2015 roku nie ma podpisów J. W..

/faktury - k. 141 - 157/

Wnioskodawca w roku podatkowym 2013 osiągnął przychód w wysokości 940.712,01 zł, a dochód w wysokości 123.791,16 zł.

/dokumentacja księgową - k. 162/

Wnioskodawca w roku podatkowym 2014 osiągnął przychód w wysokości 806.581,03 zł, a dochód w wysokości 174.671,07 zł.

/dokumentacja księgową - k. 63 - 65/

Wnioskodawca w roku podatkowym 2015 osiągnął przychód w wysokości 755.811,20 zł, a dochód w wysokości 180.846,86 zł.

/dokumentacja księgową - k. 164/

Ciąża wnioskodawczynie została potwierdzona w badaniu lekarskim z dnia 29 lipca 2014 roku. Ostatnią miesięczkę wnioskodawczynie miała w dniu 14 czerwca 2014 roku. Wnioskodawczynie w związku z ciążą stała się niezdolna do pracy.

/karta ciąży - k. 61; dokumentacja medyczna - k. 50, dokumentacja medyczna - k. 54/

Wnioskodawczynie w dniu (...) urodziła bliźniaki.

/okoliczności bezsporne, akty urodzenia - k. 35 - 36; dokumentacja medyczna - k. 94/

Obecnie działalność wnioskodawcy o tym samym profilu prowadzona jest w formie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej. Komandytariuszami w spółce są B. W. i J. W.. Oboje są też współnikami (...) sp. z o.o., czyli komplementariusza w spółce komandytowej. J. W. jest ponadto prokurentem w (...) sp. z o.o.

/wydruki z KRS - k. 107 - 112; zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 18 stycznia 2017 roku - 00:04:35 - 00:12:59 - płyta - k. 182/

Wnioskodawczynie nie jest już osobą współpracującą przy działalności gospodarczej.

/okoliczność bezsporna/

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS oraz tylko częściowo na podstawie zeznań wnioskodawcy oraz świadka J. C..

Z uwagi na niestawiennictwo prawidłowo wezwanej wnioskodawczynie Sąd nie przeprowadził dowodu z jej zeznań.

Twierdzenia wnioskodawcy, że J. W. współpracowała z płatnikiem składek od 1 kwietnia 2014 roku okazały się niewiarygodne i nie zostały w żaden sposób udowodnione. Wnioskodawca bardzo ogólnie opisywał czynności wykonywane przez wnioskodawczynię, nadając im raczej charakter okazjonalnej pomocy, co nie stanowi o współpracy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

O wykonywanych przez wnioskodawczynię czynnościach niewiele wiedział także świadek J. C., który jak twierdzi kontaktował się z nią tylko przez dwa tygodnie, a jednocześnie został wskazany przez wnioskodawcę jako osoba, która przejęła obowiązki wnioskodawczynie, gdy ta rozpoczęła zwolnienie lekarskie. Jest to tym bardziej niewiarygodne biorąc pod uwagę wysokość wynagrodzenia J. C., który mając dość szeroki zakres obowiązków otrzymywał wynagrodzenie kilkukrotnie niższe, niż ustalona dla J. W. podstawa wymiaru składek. Okoliczność, że sytuacja finansowa płatnika pozwalała na ustalenie tak wysokiej podstawy, nie ma w realiach niniejszej sprawy żadnego znaczenia.

Sam wnioskodawca tłumacząc wysokość tej podstawy zeznał, że chodziło o zrekompensowanie żonie ilości obowiązków, które ma zajmując się domem i dziećmi, co oczywiście w żaden sposób nie wiąże się z obowiązkami przy prowadzeniu działalności gospodarczej, a tylko one mogą wpływać na wysokość wynagrodzenia. Wnioskodawca przyznał jednocześnie, że ilość obowiązków domowych była na tyle duża, że wnioskodawczynie nie mogła podjąć pełnoetatowej pracy.

Jeszcze raz w tym miejscu należy podkreślić, że reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika odwołujący się od decyzji ZUS, nie wykazali zawodowej aktywności wnioskodawczynie. Nie wnieśli o dopuszczenie dowodów z zeznań pozostałych pracowników płatnika składek, ani klientów - zwłaszcza I. i M. P., których inwestycję miała rzekomo prowadzić i nadzorować J. W.. Nie została przedstawiona żadna dokumentacja na tę okoliczność. Nie przedstawiono żadnej innej dokumentacji, którą wnioskodawczynie ewentualnie przygotowywała, czy też podpisywała.

Twierdzenie, że wnioskodawczynie prowadziła rozmowy z inwestorami oraz doradzała w zakresie organizacji przestrzeni przy budowie są nieudowodnione i zupełnie niewiarygodne. Nie negując wiedzy wnioskodawczynie w zakresie projektowania, strona skarżąca nie wykazała rzeczywistego wpływu wnioskodawczynie na prowadzoną działalność gospodarczą, która wykraczałaby poza zakres drobnej pomocy, czy dzielenia się pomysłami i spostrzeżeniami.

Nie ma przy tym wątpliwości, że wnioskodawczynie w chwili zgłoszenia do ubezpieczeń nie była w ciąży, co wprost wynika z dokumentacji medycznej. Nie zmienia to jednak oceny, że zgłoszenie wnioskodawczynie jako osoby współpracującej służyło jedynie uzyskaniu korzystniejszego tytułu ubezpieczeń. Sad pominął dowód z dokumentacji medycznej niezwiązanej z ostatnią ciążą wnioskodawczynie oraz z wynikającą z niej niezdolnością do pracy od lipca 2014 roku, ponieważ nie miała ona znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na podstawie art. 13 ust. 5 powołanej ustawy osoby współpracujące - od dnia rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej albo umowy zlecenia do dnia zakończenia tej współpracy obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Artykuł 11 ust 2 ustawy stanowi zaś, że dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi wymienione m. in. w art. 6 ust. 1 pkt 5.

Jak stanowi art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 372 ze zm.) osobom objętym ubezpieczeniem społecznym przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i wysokości określonych ustawą w razie choroby i macierzyństwa.

W myśl art. 4 w ust 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, jeżeli podlega obowiązkowo temu ubezpieczeniu, a po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, jeżeli ubezpieczony jest dobrowolnie. Od pierwszego dnia ubezpieczenia chorobowego prawo do zasiłku chorobowego przysługuje, zgodnie z ust. 3 pkt 3 powołanego przepisu, ubezpieczonym obowiązkowo, którzy mają wcześniejszy co najmniej 10-letni okres obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego.

W myśl art. 8 ust. 11 ustawy systemowej za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 963 ze zm.) każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

J. W. od dnia 1 kwietnia 2014 roku została zgłoszona obowiązkowo do ubezpieczeń: emerytalnego, rentowych i wypadkowego oraz dobrowolnie do ubezpieczenia chorobowego z tytułu współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Jak ustalił Sąd, organ rentowy słusznie zakwestionował ważność tego zgłoszenia, ponieważ wnioskodawczyni faktycznie nie podjęła współpracy przy prowadzeniu działalności płatnika składek - B. W.. Nie mogła zatem z tego tytułu podlegać ubezpieczeniom społecznym.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, za współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej, powodującą obowiązek ubezpieczeń emerytalnego i rentowych uznać należy taką pomoc udzieloną przedsiębiorcy przez jego małżonka, która ma charakter stały i bez której stanowiące majątek wspólny małżonków dochody z tej działalności nie osiągałyby takiego pułapu, jaki zapewnia ich współdziałanie przy tym przedsięwzięciu. Ocena, czy w konkretnej sytuacji pomoc świadczona przez małżonka może być uznawana za współpracę w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy systemowej, stanowiącą w myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 tej ustawy podstawę do objęcia tej osoby obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, wymaga uprzednich ustaleń faktycznych co do charakteru i rodzaju tych czynności (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 maja 2008 roku, w sprawie o sygn. akt II UK 286/07, publ. OSNP 2009/17-18/241).

Tylko takie rozumienie współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej odpowiada bowiem celom ustawy systemowej, wyrażającym się przymusem ubezpieczenia, na zasadzie równości, wszystkich zarobkujących własną pracą, niezależnie od podstawy jej świadczenia (tak też Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 28 lutego 2012 r., III AUa 1581/11, publ. OSA 2013/8/108-120, podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 września 2012 r., III AUa 445/12, LEX 1220774).

Ponadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 6 stycznia 2009 roku, sygn. akt II UK 134/08 (publ. OSNP 2010/13-14/170, OSP 2011/4/37) określił cechy konstytutywne pojęcia: "współpracy przy działalności gospodarczej", o której mowa w art. 8 ust. 11 ustawy z dnia

13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych wskazując, że są nimi występujące łącznie: a) istotny ciężar gatunkowy działań współpracownika, które nie mogą mieć charakteru wtórnego, b) bezpośredni związek z przedmiotem działalności gospodarczej,

c) stabilność i zorganizowanie oraz d) znaczący czas i częstotliwość podejmowanych robót (podobnie SN w wyroku z dnia 23 kwietnia 2010 r., sygn. akt II UK 315/09).

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy, uznać należy, że zgromadzony materiał dowody nie pozwala na przyjęcie, że wnioskodawczyni współpracowała przy prowadzeniu działalności gospodarczej męża od dnia 1 kwietnia 2014 roku. Podejmowane przez nią w tym okresie czynności, jeżeli w ogóle miały miejsce, mogły mieć co najwyżej charakter sporadyczny, nie była to z pewnością stała i systematyczna współpraca. Rola wnioskodawczyni na pewno nie przekładała się również na dochody z prowadzonej przez męża - płatnika działalności. Okazjonalna pomoc nie może być traktowana jako współpraca przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Pomoc taka stanowi normalną konsekwencję obowiązku małżonków do wzajemnej pomocy oraz współdziałania dla dobra rodziny (art. 23 i 27 k.r.o.).

Sąd nie dał wiary twierdzeniom wnioskodawcy, że obowiązki żony zostały przejęte przez J. C., gdy ta stała się niezdolna do pracy. Potrzeba zatrudnienia tego pracownika nie miała żadnego związku z chorobą wnioskodawczyni. Sam B. W. przyznał, że główne zajęcia i obowiązki żony dotyczyły domu oraz dzieci.

Wnioskodawczyni ma obecnie status wspólnika w spółce komandytowej i w spółce z o.o., gdyż w tej formie prowadzona jest teraz działalność płatnika, ale nie powróciła już do pracy u wnioskodawcy jako osoba współpracująca.

Wnioskodawcy reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika nie udowodnili współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej, mimo że taki obowiązek spoczywał na nich na mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.

Jak ustalił Sąd, wnioskodawczyni nie była w ciąży w chwili rzekomego rozpoczęcia współpracy. Nie zmienia to jednak faktu, że powstanie nowego tytułu ubezpieczenia było dla niej o wiele korzystniejsze niż dotychczasowe ubezpieczenie społeczne rolników, któremu podlegała do dnia 1 kwietnia 2014 roku. W ocenie Sądu okoliczność ta była jedynym powodem zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczeń jako osoby współpracującej, nie wiązało się to jednak z faktycznym wykonywaniem tej współpracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

oddalił odwołanie wnioskodawców od decyzji ZUS I Oddziału w Ł. z dnia 12 listopada 2014 roku, nr (...).

Natomiast na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od odwołujących się (pkt 2 i 3 wyroku) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwoty po 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 11 ust. 2 (w brzmieniu obowiązującym do spraw wszczętych do dnia 31 lipca 2015 roku), w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490), mając na uwadze, że zgodnie z § 21 obowiązującego od dnia 1 stycznia 2016 roku rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) - do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawców.

16 lutego 2017 roku

M.U.